

nemških »gutsbezicarjev, od slov. kmeta še ni noben viničar šel), vzelo si je v nalogo tukajšnje noro — pardon — »ortsgruppe« družstva »Südmark«, da bode gospodo preskrbelo z nemškimi družinami iz Moravskega. Pretečene dni je že došla ena družina v naš kraj. Morali bodo pa biti s skromno hrano zadovoljni, ker eden teh »gutsbezicarjev« je rekel, da en delavni človek ima na teden tri litre koruzne moke in četrto kilo zabele zadosta. Je vse mogoče. S prihodom dveh novih učiteljev za nemško šulferanjsko šolo, nastalo še je pri nas le pravo Slovincem sovražno gnjezdo. Da je tem ljudem vse, kar po Slovenskem deši, zoperno, pokazal je imenovane šole nadučitelj. Eden tukajšnjih krčmarjev je naročnik »Slov. Gospodarja«; in ko je to človeče zagledal ta slovenski časnik v gostilni na mizi, zagrozil je krčmarju, da ako bode ta list še dalje v gostilni se nahajal, ne bode noben Nemec več k njemu zahajal v krčmo. In ubogi »Slov. Gospodar« moral se je v kuhinjo skriti. Tam mora zdaj paziti, da mačka pečenke ne ukrade. Tako očitno kažejo pri nas Nemci sovrašтво do nas. Ker dan za dnevom mrzel sever piše in deža ni, je že precej suho, ozimine ne rastejo od tal, jarine ne morejo prav kaliti, in po travnikih je še vse rujav. Bog nam daj že skoro dobrega deža! Goričan.

Iz Mislinje. (Zoper zajčce.) Presrečna hvala našemu pohorskemu kmetu, kateri je misel sprožil z združenim močjo prikrniti zajcem zob. Ne moremo se sicer ponášati, da smo izvrstni sadjerejci, vendar nam je še to, kar imamo, toliko težje, ker naši lovski najemniki zverino štedijo in streljajo sami gosposki lovci le tiste dni, kadar dojdeta gospodiča iz dalnjega Beljaka sem. Pa ne le zajci, veliko več tudi srne, katere se koj v družbi, kakor naša drobnica, po odraslem žitu prosto sprehajajoč objeda, polezuje, in tako neizmerno škode stori. Tukajšnji kmetje se sicer pritožujejo zoper zajčji zob, in proti škodi v žitu, pa le malokateri dobi kaj povrnjeno. Začeli so se pa tudi oglaševati pri občini, da naj bi se našim poslancem priporočalo za preuredbo lovske postave in če se ta opravičena želja kmalo ne izpolni, propade naša sadjereja tudi pri najmarljivejših kmetovalcih. Zatoraj občinski župani, zapomnite, da imate zravno hlapčevanja državni in deželni vladi poleg izpolnjevanja tudi domače področje, pomagati kmetom in najnižjemu stanu k pravici in resnici; saj vam je znana verska resnica, da bomo čez svoje hiševanje dajali natančni odgovor. Imel sem že večkrat priliko občevati z našimi gg. poslanci in vselej sem dobil naročilo, da naj se večkrat oglašujemo, pišemo in prosimo, kar nas teži, ker naši zagovorniki potrebujejo vedno naših sporočil, da potem zamorejo krepko in jedrnat govoriti rekoč: »Tukaj v rokah pokažem željo in pritožbo mojih volilcev, zato so me sem poslali, za-nje potegovati se je moja najsvetejša dolžnost!«

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar so vsprejeli nadvojvodo Rainer, predno je odšel v Rim, na srebrno poroko ital. kralja, ter so mu izročili pismo do ital. veličanstev. — Volitve v občinski zastop na Dunaji so se izvršile v zadnjem tednu še dokaj srečno za krščansko stranko ter je dobila pet zastopnikov in šteje jih torej ona sedaj 47, kacic 30 pa je še liberalcev.

Češko. Mladočehi bi radi, da se vsi češki poslanci, kaj tudi Staročehi in veleposestniki, združijo ter delajo skupaj za koristi naroda. Dobro, če jim je resnica, ali

nam se dozdeva, da bi Mladočehi v tem radi imeli prvo besedo in če želijo to, potem ne bode nič iz take sprave. — V Kolinu so rabuke, ker se dolžijo judje, da so neko kršč. dekle umorili, potem pa ga vrgli v reko. Truplo dekleeže so res našli v reki, toda ran neki ni bilo na njem.

Stajarsko. Vsa je podoba, da se ločijo nemški narodnjaki v drž. zboru od nemških liberalcev. Za nas pa ne spremeni ta ločitev ničesar, kajti obe stranki ostanete jedini zoper koristi slov. ljudstva! — Na nemškem delu naše dežele se učitelji ne kažejo nič kaj prijaznih nasproti duhovnikom, še celo dekanu, ki pride na skušnjo iz kršč. nauka, radi katero postavijo. O enem takem slučaju bode v dež. šolskem svetu brž trpka razprava.

Koroško. Občinska volitev v Črnem je potrjena, da-si so nemškutarji ugovarjali zoper njo. Gotovo je torej, da bode prihodnji župan slov. in katol. mož. — Iz Celovca se preseli domači pešpolk štev. 7 v Gradec in mesto njega pride polk štev. 17 iz Ljubljane. Ta sprememba ni po volji tamošnjim Nemcem, toda mislimo, da nimajo uzroka za svojo nevoljo.

Kranjsko. Prezvisešni knezoškof dr. Missia so se v nedeljo odpeljali na Dunaj. — Volitve v mestni zastop v Ljubljani vršijo se letos brez hrupa in prihaja le malo volilcev na volišče. — Vsa dežela je slovenska in vendar se c. kr. pošta drži slej ko prej samo svojih nemških pečatov. To je od nje velika trma in krivica za slov. ljudstvo!

Primorsko. Mestnih volitev se slov. volilci v Gorici ne vdeležijo, ker ni upanja, da zmagajo njih moške, drugim pa ne marajo biti »za stolec« v mestno hišo! — Okr. glavar v Gorici vit. Bosizio je odgovoril občini v Ajdovščini, da ji rad ustreže ter piše, če ona želi, njej vselej slovenski. Koliko imamo taci okr. glavarjev po drugod? — Veliko se ugiblje, kako da bode novo starešinstvo v Trstu po sedanjih volitvah, katere vodi c. kr. namestnika, ne pa laški obč. svet.

Istra. V Marčanu pri Pulji so dobili novo bralno društvo. pri otvorenju je bilo veliko hrv. rodoljubov navzočih. Naj jim le ne izgine navdušenje za slov. koristi!

Hrvaško. Kakor je podoba, je madjarska vlada zopet zavlekla imenovanje nadškofa v Zagrebu. Da se imenuje nadškof v Serajevu, dr. Stadler je bilo nekaj časa že toliko, kolikor gotovo, ali sedaj je to imenovanje neki zopet v uprašnji. — Kar bode v Ljubljani »Narodni dom«, to bode v Zagrebu »Starčevičev dom«, in darov za tega teče obilo iz vse dežele.

Ogersko. Na slovesnost, da se ovenča spomenik honvedov v Budimpešti dne 21. maja, povabi se neki tudi stari Kossuth. On sicer ne pride, ali že to, da ga vabijo, je blizo, da ne veleizdaja in vendar vlada ne gane niti prsta, da krene honvede po prstih! Kaj mora tako obnašanje boleti svitlega cesarja! — Cerkvenih predlog se ni v državnem zboru in težko, če jih prinese minister Wekerle, kajti od vseh strani ugovarja ljudstvo zoper civilni zakon in z njim bi bili samo judje zadovoljni ali ne za-se, ampak želijo ga le — krščanskim prebivalcem!

Vnanje države.

Rim. V petek, dne 14. aprila so bili avstrijski, slovenski in nemški romarji pri sv. Očetu Leonu XIII. V jutro so imeli mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik sv. mašo v cerkvi Sv. Petra in so med njo obhajali romarje: pri sv. očetu pa so kardinal Dunajski, dr. Gruscha poleg peterih škofov predstavljali romarje. Sv. oče pa so podelili vsem apostolski blagoslov.

Italija. Dnes je v Kvirinalu srebrna poroka kralja Umberta in kraljica Margarete. Bleska je v tem

pač obilo, ali apostolskega blagoslova manjka. — Pri goljufijah pri banki »Romana« je bilo več mož, ki so sicer vladi jako blizu in zato brž ne pridejo pred sodnijo.

Francija. Lani so zaprli nečega Tupina, ker je iznašel melinit, smodnik brez dina, pa je svojo iznajdbo prodal v Anglijo. Že takrat se je reklo, da ni toliko on kriv, kolikor vojni minister Freycinet. Sedaj pa se trdi za gotovo, da je bilo tako, ali ministerstvo je djalo njega na tožnjo klop, da reši samo sebe. Taki so republike »veliki možje«.

Belgija. Nad 180.000 delavcev je odpovedalo delo, ker v državnem zboru niso vsprejeli postavbe za splošno volilno pravico. Pretepi in poboji se vrše vsak dan in skorej po vseh mestih, ker delavci ne ubogajo redarjev. Bati se je, da bode tudi dela za dinamit, kajti ukradli so ga delavci v Homvelu in čemu jim bode?

Anglija. Home-rule ali irska ustava se je vedno »siba na vodi« in ne zna se, jo-li spravi Gladstone srečno na suho. Celo Irce ni več po volji, ker jim daje premalo pravic, toda »bolje je nekaj ko nikaj.«

Nemčija. Cesar Viljem II. se je pred včeranjim odpeljal v Italijo, nazaj gredoč se mudi nekaj časa v Švici. S cesarjem je tudi cesarica. Za kralja Umberto imata seboj srebrno statvo, ki pomeni Italijo. — Cesar Viljem I. dobi v Berlinu velik spomenik, stal bode blizu cesarske palače. — Sedaj je jako verjetno, da dobi drž. kancelar, grof Caprivi v drž. zboru večino za svoje vojaške predloge; mala bode, pa da le bode!

Rusija. Na carskem dvorcu so neki veseli, da je pri Srbih zopet kralj, ne pa le »vladarji«. — Veliki knez Vladimir je odpotoval v vnanje države, najbrž gre v Rim, k srebrni poroki.

Rumunija. V Bukreštu je prišlo uni dan do nemirov, ker je ministerstvo predložilo načrt postavbe za nove davke. Na tisoče ljudi se je klatilo po ulicah ter klicalo: Doli s postavo! Večer je bilo zopet vse mirno.

Bolgarija. Sedaj se pripravlja glavno mesto Sofija ali »Sredec« za vsprejem kneza in njegove mlade soproge. Dne 20. aprila pa bode znanprej državni praznik.

Srbija. Kralj Aleksander ne privoli, da se vladarja Ristić in Belimarković postavita pred sodnijo: kar je bilo, je bilo in Ristić ima zasluge za mlado kraljestvo, pa tudi za kraljevo rodbino.

Turčija. Sultan Abdul Hamid hoče imeti svetovno razstavo v svojem glavnem mestu, v Carigradu. Kaj takega še Turki doslej niso doživeli!

Grecija. Na otoku Zante je bil silovit potres v ponedeljek ter je blizu celo mesto zasipalo. Veliko ljudi je ostalo mrtvih v podrtinah.

Afrika. Tristo ruskih romarjev je hotelo peš iz Nazareta v Jeruzalem, pri mestu Hablus pa so prenočili na prostem in je 16 jih zmrznilo, drugim pa so ozeble vsaj roke ali noge. V tem času bi človek ne iskal ondi toliko mraza!

Amerika. Iz New-Yorka je prišlo letos že precej zlata v Evropo, toda poslej ga ne dajo več odondot, ker se bojé, da ga potem njim kje ne zmanjka. Zadnjih 2¹/₂ milijona je prišlo v Pariz.

Za poduk in kratek čas.

S trebnom za kruhom.

Na širnem valovju oceana se je zibal laški parnik¹⁾ »Emigrante«, ploveč iz Genove v Brazilijo. Šest dnij je bil že med potom; dva dneva sta minila, odkar je za-

¹⁾ ladja, katero žene parni stroj.

pustil Gibraltar in došel na široko morje. Kamorkoli je s krova došlo oko, ni se videlo drugega, kakor sama zelena in siva ravan, razorana v brazde in ogone, ki so se majali in penili, v daljini pa stekali z obzorom, pokritim z belimi oblaki.

Na tem neizmernem vodnem polju se je parnik sedaj vzpenjal trudovito na valovje, sedaj zopet padal v globino, kakor da bi se utapljal, v časi je izginil izpred očí, v časi se zagnal na vrh valovja; vendar je šel naprej. Za njim se je valila bela cesta s penečo vodo, kakor velikanska kača.

Veter je bil ugoden; parnik je torej razpel jadra in plul s poluparom. Vreme je bilo čimdalje lepše. Tu pa tam se je med razmršenimi oblaki videla nebesna sinjina. Odkar je »Emigrante« ostavil pristanišče Genovsko, bilo je vetrovno, ali brez viharja; sapa je vela proti jugozahodu; kadar pa je utihnila, upadla so sumno jadra, da bi se potem z nova razpela, kakor prsa labodja. Mornarji, oblečeni v tesne jopiče volnene, so nategovali jadrne vrvi velikega jambora, klanjaje se po taktu tožnega speva: »Ho-ho-o!«

Lepo vreme je kar trumoma privabilo popotnike na krov. Nekateri so sedeli na klopih in kadili iz pip; drugi so polegali po tleh, ali pa gledali dol v vodo, oprti na krovno ograjo.

Bilo je tudi več žensk z otroki v naročju. Nekoliko mlajših ljudi se je izprehajalo po krovu, trudeč se stati po koncu; popevali so; morebiti zato, da bi si pregnali žalost in skrb. Izmed vseh sta bila dva zelo tiha: prileten mož in mlada deklica. Slednji izmed nas bi takoj uganil, da sta bila Slovenca.

Možu je bilo ime Lovrenc Sekirnik, dekletu pa Micka; bila je njega hči. Selila sta se v Brazilijo in se danes prvikrat drznila na krov. Na njiju obrazih, zbok bolezni shušanih, sta se izraževala strah in strmenje.

Plaho sta gledala na sopotnike, na mornarje, na parnik, na silno sopihajoči dimnik in na grozno valovje, ki se je peneč zaganjalo do krovne ograje. Lovrenc se je z jedno roko oklepal ograje, z drugo si je držal klobuk, da bi mu ga veter ne ugrabil. Micka se je pa držala za očeta, in čimbolj se je nagnil parnik, tem bolj se je stisnila k njemu in jeknila od strahu. Čez nekaj časa vendar reče starec:

»Micka!«

»Kaj!«

»Vidiš?«

»Vidim.«

»Ali se čudiš?«

»Čudim se.«

Toda bolj se je še bala, kakor čudila; prav tako tudi stari Sekirnik sam. Na srečo poleže valovje; veter utihne in oblake predere solnce. Ko sta zagledala »solnčice zlato«, storilo se jima je lažje pri sreči, ker sta si mislila, da je ravno tisto, kakor v Bistrici. In res jima je bilo vse novo in neznano; samo ta obla solnčna, plameneča in žareča, se jima je zdela, kakor star prijatelj in dobrotnik.

Med tem se je morje gladilo čimdalje bolj, čez nekaj časa upadejo jadra; z visokega mostiča se razlegne piščal kapitanova in brž so začeli mornarji zvijati jadra. Pri pogledu teh ljudi, visečih nad breznom v zraku, poloti se znova začudenje Sekirnika in Micke.

»Naši dečki bi ne pogodili tega«, reče starec.

»Kar znajo Lahi, znal bi tudi Ivan«, odvrne Micka.

»Kateri Ivan? Samčev?«

»Se ve, da Samčev.«

»On je vrl dečko; ali ti si ga izbij iz glave! On ni za tebe; ti pa nisi zanj. Ti boš gospodinja; on pa ostane hlapec.«